

промени в текста. Смесовите опозиции *води–Ние* не са очертани ясно, а двойката *небесата звездни – хоризонти мрачни* остава неотразена.

В ЧЗ небесата и хоризонтите са се превърнали от подлози в оригинала в допълнения, но смисълът е запазен, както и римата. Дори асонансът е запазен и в комбинация с дългите гласни в чешкия език звучи мелодично, което компенсира до известна степен невъзможността да се предаде напевността на звука *h*.

С1 използва също глаголи в отрицателна форма, но по-интересен е фактът, че на *хоризонти* в превода отговаря *планини*: авторска интерпретация, която доближава смисъла до Яворовата поетика по принцип, но не и в това стихотворение. Очевидно е, че преводачката познава добре българската литература, за която планините са характерен топос, но в този случай е била подмамена от традиционното и по този начин е променила смисъла, накарнявайки също модерното звучене и послание на това стихотворение.

По-долу ще посочим вариациите в превода на съответните предикати към *ние*, които задават параметрите, в които се проектира лирическото изживяване:

	<i>бродим</i>	<i>тръпнем</i> (двукратно в 1, 2 стр)	<i>впиваме</i>
Фр1	<i>errons</i>	<i>frémissant X2</i>	<i>et nos regards y tombent, désespérés</i>
Фр2	<i>errons</i>	<i>tressaillant X2</i> (със семантика на ясно изразено конвулсивно потръпване)	<i>Et nos yeux se fixent sans espoir épris</i>
Фр3	<i>errons</i>	<i>tremblons</i> (ясно изразено треперене, разтръсване), <i>frissonons</i> (близо до треперя)	<i>Nous attachons nos yeux sur leur gouffre profond</i>
Р1		<i>трепещем, дрожим</i>	<i>Мы взгляд к ним устремляем безнадежный</i>
Н1		<i>erheben X2</i>	<i>Und wir versenken hoffnungslose Blicke</i>
Ч1	<i>brodit se</i>	<i>chvět se</i>	<i>vpijíme v ně bezradějnost pohledů</i>
Ч2	<i>táhnout</i>	<i>trnout</i>	<i>odpověď v nich nikdy nenajdeme</i>
Ч3	<i>bloudit</i>	<i>trnout</i>	<i>a hledí do vod duše nestatečné</i>
С1	<i>chodíme kolem</i>	<i>trpneme</i>	<i>hládíme na ne s márnou nádejou, pohledy mútne, beznadějně</i>